

[Justitsministeren]

af denne karakter, hvor nye metoder og fremgangsmåder til stadighed udvikles. Det har derfor været nødvendigt at medtage en del bemyndigelsesbestemmelser med henblik på en eventuel senere administrativ justering og udfyldning af loven. Jeg finder imidlertid, at bemyndigelserne er søgt fastlagt så stramt, som det er muligt. Det er endvidere klart, at spørgsmålet om en udnyttelse af de forskellige bemyndigelser vil blive drøftet med de berørte organisationer, hvis det senere anses for nødvendigt at inddrage andre former for vagtvirksomhed under loven.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de bemærkninger, der ledsager det, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Ændret beskatning af statsanstalten for livsforsikring).

(Lovforslag nr. L 117).

Forslaget går ud på at ændre den kommunale indkomstkattelov, den kommunale ejendomskattelov og selskabsskatteoven, således at statsanstalten for livsforsikring i relation til disse love bliver stillet på samme måde som de private livsforsikringselskaber.

De samlede provenumæssige virkninger af forslaget må skønnes at være relativt beskedne.

Forslaget skal ses på baggrund af den gennemførte modernisering af statsanstalten for livsforsikring, der med virkning fra den 1. januar 1984 ligestillede statsanstalten med de private livsforsikringselskaber.

Moderniseringen gennemførtes dog under bevarelse af den hidtidige status som særlig forvaltningsenhed, idet statstjenestemændenes mulige krav ellers eventuelt ville have kunnet medføre omfattende udgifter for statsanstalten.

Denne særlige status indebærer, at statsanstalten i relation til de nævnte skattelove er stillet anderledes end de private livsforsikringselskaber.

I betragtning af den særlige baggrund for opretholdelsen af statsanstaltens status som særlig forvaltningsenhed synes der imidlertid

ikke at være grund til at opretholde disse skattemæssige forskelle.

Idet jeg i øvrigt henviser til det foreliggende lovforslag og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Søgaard (S):

Jeg skal hermed på forslagsstillernes vegne tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en akademiingeniøruddannelse ved Odense teknikum.

(Beslutningsforslag nr. B 65)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Svend Auken (S):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om medejendomsret og medbestemmelse. (Indførelse af overskudsdeling).

(Beslutningsforslag nr. B 66).

Baggrunden for det OD-forslag, som socialdemokratiet fremsætter i dag, er et ønske om at øge den erhvervsmæssige opsparring herhjemme og at give lønmodtagerne en reel medejendomsret til de overskud og den stigning i virksomhedernes indre værdier, som de ved deres arbejde og løntilbageholdenhed har været med til at skabe. Det er altså en vigtig reform, der menneskeligt og økonomisk trækker i den rigtige retning.

Efter forslaget skal det regnskabsmæssige overskud i virksomhederne deles med de ansatte. Udgangspunktet er 10 pct. Pengene skal kunne blive i virksomhederne, hvis ejere og ansatte er enige om det.

De skal placeres i en virksomhedsfond styret af de ansatte i fællesskab. Pengene skal være ejerkapital med samme rettigheder og samme risiko.

Hvis ikke man kan blive enige om placering af midlerne i en virksomhedsfond, sendes pengene videre til en fond oprettet i hvert amt. Dette amtsfond skal styres af lønmodtagerne i amtet i samarbejde med folk fra kommunerne og det lokale erhvervsliv.

Pengene skal bruges aktivt til at styrke en dynamisk erhvervsudvikling i amtet og udvi-

[Svend Auken]

de lønmodtagerkapitalen i amtets virksomheder.

Når de placeres i en virksomhed som aktier, skal indflydelsen forvaltes af de ansatte på virksomheden. Ved forslaget opgives tanken om den landsomfattende fællesfond. Beslutningsretten over midlerne bliver helt lokal.

Der vil fortsat være behov for et organ for et samarbejde på tværs af amtsgrænserne. Derfor foreslår man oprettet et landsråd, der skal kunne støtte de lokale fonde uden at fratage dem deres bestemmelsesret.

I landsrådet skal lønmodtagerrepræsentanterne have flertallet, men der skal også være repræsentanter for f.eks. staten, Nationalbanken og uafhængig sagkundskab.

Forslagsstillerne har med forslaget levet op til løftet om en solidarisk ordning med et klart demokratisk sigte.

Forslaget kan danne udgangspunkt for en debat i offentligheden og mellem de partier, der virkelig ønsker at give lønmodtagerne indflydelse og ansvar over deres egen situation.

Man kan i debatten ikke længere dække sig ind under spøgelsen en »central fond«. Nu gælder det diskussionen om de virkelige problemer – opsparring og demokrati.

Der er i forslaget åbne spørgsmål som f.eks. udlodning af afkastet fra midlerne. Men det vil der være god tid til at diskutere i indkøringsperioden.

Forslaget om at tage de offentligt ansatte med i ordningen er kontroversielt, men det ville være uretfærdigt, hvis 700.000 offentligt ansatte, der på hver deres arbejdsplads er med til at skabe betingelserne for et sundt og konkurrencedygtigt erhvervsliv, skulle holdes ude.

Efter forslaget kommer de offentligt ansatte ind i ordningen ved, at de, der er ansat ved offentligt ejede aktieselskaber, naturligvis bliver helt ligestillede med de privat ansatte, mens der for det store flertals vedkommende, der er beskæftiget ved offentlig service, indbetales et beløb til amtsfondene svarende til det gennemsnitlige overskudsbeløb pr. ansat i den private sektor. De offentligt ansattes overskudsandele udredes af staten, der via selskabsskatten får langt den største del af beskattningen af virksomhedernes overskud.

Da OD-forslaget vil styrke indtjeningen og dynamikken i erhvervslivet, er forslagsstiller-

ne overbevist om, at forslaget på længere sigt ikke vil påvirke statsfinanserne negativt.

De offentligt ansatte går på lige fod med de privat ansatte ind i ledelsen af amtsfonde. Allerede i dag er de offentligt ansatte aktivt med i f.eks. de lokale arbejdsmarkedsnævn i amterne. OD-forslaget vil styrke de offentligt ansattes indflydelse i lokalsamfundene. Efter forslaget vil de offentligt ansatte også være sikret deres ligelige andel i fremtidige udlodninger fra ordningen.

Endelig er det i selve beslutningsforslagets tekst blevet fastslået, at de offentligt ansattes medindflydelse på egen arbejdssituation skal styrkes gennem mere effektive samarbejdsaftaler.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 85:

Forslag til lov om ændring af lov om energipolitiske foranstaltninger m.v. (Risøs formål).
(Fremsat 27/11 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søren Hansen (S):

Socialdemokratiet vil ministeren ikke få vanskeligheder med i denne sag, der jo er en konsekvens af de beslutninger, der blev truffet her i foråret om at tage atomkraften ud af den offentlige energiplanlægning. Vi kan altså tilslutte os lovforslaget fra ende til anden.

Annelise Gottfredsen (KF):

Energiministeren får naturligvis heller ikke vanskeligheder fra de øvrige regeringspartier med et lovforslag, som han har fremsat, så der kan ministeren være ganske rolig. Men jeg kan da beklage, at det har været en nødvendig og logisk følge af de beslutninger, der er taget tidligere – hvorefter man ønsker at tilrettelægge den offentlige energiplanlægning ud fra den forudsætning, at atomkraften ikke bliver anvendt – at man umuliggør eller forsøger at umuliggøre anvendelse af atomkraft i Danmark.

Men når nu dette er en ændring, som er nødvendig ud fra disse forudsætninger, vil jeg da gerne benytte lejligheden til at rose